

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17C/192/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114207927
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6114207927.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, zast. Úradom pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, IČO: 54669464, zast. BADUCCI Legal s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 35872900 proti žalovanému: FELYMA, spol. s r.o., M. R. Štefániak 7845/53, 960 01 Zvolen, IČO: 36047996, zast. Advokátska kancelária UHAL s.r.o., Nám. SNP 6/11, 960 01 Zvolen, IČO: 47236655, o zaplatenie 11 430,10 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania o jeho ústavnej sťažnosti vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 359/2023 z a m i e t a .

Súd konanie v časti, v ktorej sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia úroku z omeškania zo sumy 11 430,10 Eur vo výške 5,25 % ročne od 16. 12. 2013 do 14. 01. 2014, z a s t a v u j e .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 11 430,10 Eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 5 % ročne od 13. 03. 2020 až do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalobca m á nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 75 %, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia vyššieho súdneho úradníka o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca, Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, sa domáhal žalobou doručenu súdu dňa 07. 04. 2014 od žalovaného zaplatenia sumy 11 430,10 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 06. 12. 2013 až do zaplatenia ako bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

2. Uviedol, že rozsudkom tunajšieho súdu v konaní 60Cb/68/2010 – 109 zo dňa 13. 05. 2011, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici 13Co/224/2011 – 141 zo dňa 16. 08. 2018, mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 10 000,-- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 02. 02. 2010 až do zaplatenia ako náhrady škody z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Túto sumu uhradil dňa 05. 09. 2011.

3. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 6MCdo 16/2012 zo dňa 30. 10. 2013. Nadobudnutím právoplatnosti tohto uznesenia odpadol právny dôvod na plnenie z jeho strany voči

žalovanému, a preto ho vyzval na vrátenie vyplatenej sumy vo výške 11 430,10 Eur výzvou zo dňa 18. 12. 2013 a následne 27. 01. 2014.

4. Žalovaný mu vyplatenu sumu nevrátil, preto sa domáhal uloženia tejto povinnosti súdnou cestou v súlade s ustanovením § 451 ods. 1, 2 OZ a § 517 ods. 2 OZ.

5. Tunajší súd vo veci vydal platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor. Mal za to, že právny dôvod, na základe ktorého mu žalobca uhradil sumu 11 430,10 Eur v jeho prospech stále trvá a to do doby, kým súd opätovne nevydá rozhodnutie o uplatnenom nároku. Poukázal v tomto smere na rozhodnutie NS SR v konaní 5MCdo 17/2009 zo dňa 23. 11. 2010.

6. Na pojednávaní dňa 14. 04. 2015 navrhol prerušenie konania do skončenia konania 60Cb/68/2010 s tým, že rozhodnutie NS SR napadol aj na Európskom súde pre ľudské práva, kde sa vedie pod číslom 6850/15.

7. Súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania tunajšieho súdu vo veci 60Cb/281/2013 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 60Cb/68/2010).

8. V konaní 60Cb/281/2013 okresný súd vydal rozhodnutie dňa 25. 06. 2019, v ktorom žalobu žalobcu (v tomto konaní žalovaného) zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní 13Cob/112/2019 rozsudkom zo dňa 29. 01. 2020 jeho rozhodnutie potvrdil.

9. Na pojednávaní dňa 13. 04. 2023 bol oboznámený rozsudok NS SR zo dňa 27. 10. 2022 pod sp. zn. 6Cdo/132/2020, v ktorom bolo dovolanie žalobcu odmietnuté. Zástupca žalovaného uviedol, že Európsky súd pre ľudské práva jeho sťažnosť vyhlásil za neprijateľnú.

10. Navrhol opätovne prerušiť konanie a to z dôvodu, že podal na Ústavný súd sťažnosť proti rozhodnutiu dovolacieho súdu ako aj rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici. Doručil ju Ústavnému súdu dňa 09. 02. 2023 a je vedená pod Rvp 359/2023. Prerušenie konania je v záujme zásady hospodárnosti Mal za to, že v prípade vyhovenia jeho sťažnosti môže dôjsť k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa právoplatne skončilo konanie 60Cb/281/2013, od ktorého závisí rozhodnutie v tejto veci. Rozhodnutie Ústavného súdu závisí od posúdenia súladnosti uplatnenia mimoriadneho dovolania v konaní 60Cb/281/2013 s procesnými právami účastníkov podľa Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, pričom v obdobných veciach už existuje judikatúra EŠLD, ktorá sa k tomuto dovolaniu stavia negatívne, a ktorú bude musieť Ústavný súd zohľadniť.

11. Žalobca s prerušením konania nesúhlasil. Poukázal na rozhodnutia súdov v konaní 60Cb/281/2013 ako aj dĺžku tohto konania.

12. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

13. Súd návrhu žalovaného na prerušenie konania nevyhovel, vzhľadom k tomu, že to nepovažoval za hospodárne. Zohľadnil dĺžku prebiehajúceho konania ako aj skutočnosť, že žalovaný disponuje sumou bezdôvodného obohatenia už od 05. 09. 2011, t. j. takmer 13 rokov. Zo samotnej ústavnej sťažnosti žalovaného vyplýva, že voči rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR v konaní 6MCdo/16/2012 zo dňa 30. 10. 2013 podal ústavnú sťažnosť už dňa 17. 01. 2014 vedenú pod sp. zn. II.ÚS 336/2014. V tomto konaní bol neúspešný, jeho ústavná sťažnosť bola odmietnutá (strana 156 p.v.). Ďalšiu podal až po uplynutí 10 rokov.

14. Súd k návrhu na prerušenie konania uvádza, že argumenty voči rozhodnutiu NS SR v konaní 6MCdo/6/2012 posudzoval už Ústavný súd aj v konaní o ústavnej sťažnosti v konaní 13C/226/2011 tunajšieho súdu medzi totožnými účastníkmi, kde nárok, ktorý bol predmetom tohto konania vychádza z totožného skutkového stavu.

15. Rovnako v dovolacom konaní proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/355/2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica v konaní 13C/226/2011, NS SR vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6MCdo/16/2012 (uverejneného v zierke rozhodnutí a stanovísk pod R 36/2008), Najvyšší súd v konaní 1Cdo/121/2020 rozhodnutím zo dňa 24. 08. 2020 námietky žalovaného nepovažoval za dôvodné a dovolanie zamietol. Je pravdou, že dovolací súd pod bodom 33. odôvodnenia rozhodnutia poukázal na to, že napádané rozhodnutie NS SR 6MCdo/16/2012 nebolo pre nezákonnosť, resp. porušenie akéhokoľvek práva na strane žalobcu spochybnené a neprešlo testom ústavnosti na podnet žalobcu, ktorý v tej dobe nepodal voči nemu ústavnú sťažnosť. Túto podal až 09. 02. 2023, t. j. po viac než 10 rokoch od vydania tohto rozhodnutia.

16. Súd nariadil pojednávanie na deň 06. 09. 2024. Na pojednávaní zástupca žalobcu (ako nástupca pôvodného žalobcu SR, Úradu pre územné plánovanie a výstavbu) trval na žalobe a žiadal jej vyhovieť. Vzal čiastočne žalobu ohľadom požadovaných úrokov späť vzhľadom ku zneniu ustanovenia § 563 O. z. a pripojené výzvy na plnenie, keď úrok z omeškania požadoval až odo dňa 15. 01. 2014. V tejto časti žiadal konanie zastaviť.

17. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žaloba bola podaná predčasne. V čase podania žaloby nebolo po zrušujúcom rozhodnutí Najvyššieho súdu v konaní 60Cb/281/2013 tunajšieho súdu právoplatne rozhodnuté. Čo sa týka požadovaného úroku z omeškania, na tento by mal žalobca nárok len odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia v konaní 60Cb/281/2013. Poukázal na pripojené rozhodnutia Najvyššieho ako aj Ústavného súdu, ako aj novšie rozhodnutie Najvyššieho súdu v konaní 6Cdo/88/2019, ktorý opätovne poukázal na to, že u rozhodnutí deklaratórnej povahy samotné zrušenie tohto rozhodnutia nezakladá vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale tento okamih nastáva až dňom nového rozhodnutia.

18. Predmetom sporu bol nárok žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia.

19. Podľa ustanovenia § 451 ods.1 O. z. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je bezodôvodným obohatením majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

21. Zo spisu 60Cb/281/2013 tunajšieho súdu (pôvodne konanie vedené pod sp. zn. 60Cb/68/2010) bolo zistené, že po zrušujúcom rozhodnutí Najvyšším súdom zo dňa 30. 10. 2013 okresný súd dňa 25. 06. 2019 žalobu žalobcu na náhradu škody v plnom rozsahu zamietol a krajský súd toto rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 03. 2020 . Najvyšší súd následne podané dovolanie žalovaného odmietol.

22. Nebolo v konaní sporné, že na základe pôvodného rozhodnutia v tomto konaní žalobca vyplatil žalovanému náhradu škody v žalovanej výške. Titul, na základe ktorého žalobca žalovanému plnil, po konečnom zamietajúcom rozhodnutí dňom jeho právoplatnosti odpadol, čo v konečnom dôsledku uznal aj samotný žalovaný. Pokiaľ žalovaný namietal predčasnosť podania žaloby súd k tomuto uvádza, že vychádzal zo stavu v čase rozhodovania. Ani v čase rozhodovania súdu žalovaný nevydal žalobcovi žalovanú sumu.

23. Súd preto nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1, 2 OZ považoval za dôvodný a v plnom rozsahu mu vyhovel.

24. Čo sa týka požadovaného úroku z omeškania, podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Žalobca vzal čiastočne žalobu ohľadom úroku z omeškania v časti požadovaného úroku vo výške 5,25 % ročne zo sumy 11 430,10 Eur za obdobie od 06. 12. 2013 do 14. 01. 2014 späť.

27. Súd v tejto časti v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil.

28. Podľa ustanovenia § 563 O. z., ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

29. Žalovaný nespochybnil, že ho žalobca vyzval na plnenie výzvou zo dňa 18. 02. 2013 a následne zo dňa 27. 01. 2014, v ktorom ho žiadal o zaplatenie žalovanej sumy v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Namietal, že do omeškania sa mohol dostať až dňom právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej po zrušujúcom rozhodnutí Najvyšším súdom s poukazom na judikatúru NS SR a ÚS SR.

30. S týmto názorom sa stotožnil aj okresný súd vychádzajúc z obsahu odôvodnení rozhodnutí, na ktoré poukazovali obe strany, keď podľa NS SR (5MCdo/17/2009) ako aj Ústavného súdu (II.ÚS 18/16), zrušenie právoplatného rozsudku by založilo samo o sebe právo na vydanie bezdôvodného obohatenia iba v prípade právoplatného rozsudku majúceho konštitutívne účinky. V danom prípade sa jednalo o nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá vznikla momentom zaplatenia zmluvnej pokuty žalovaným. Súd následne právo žalobcu na náhradu škody už len deklaroval.

31. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania z priznanej sumy odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia v konaní 60Cb/281/2013 tunajšieho súdu vo výške upravenej v ustanovení § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.

32. V prevyšujúcej časti návrh na zaplatenie úroku z omeškania zamietol.

33. O trovách konania súd rozhodol tak, že v prevažnej miere úspešnému žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %. Zohľadnil pri tom skutočnosť, že žalobca bol ohľadom požadovanej istiny a príslušenstva za obdobie od 13.03.2020 úspešný, neúspešný, prípadne procesne

zavinil zastavenie konania v časti požadovaných úrokov z omeškania zo žalovanej istiny za obdobie od 06. 12. 2013 do 12. 03. 2020.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).